Speech that contains within it action – דיבורא דאית ביה מעשה

Overview

The גמרא בארא בארוח מוסר מוסר since it is a damage that is caused by speaking only, without any action. To which the גמרא challenges that a מרא also damages by speech only and nevertheless מוצש"ר includes it. The גמרא responded that מוצש"ר has an action associated with the דיבור will explain the מוצש"ר. מוצש"ר also damages by speech only and nevertheless גמרא היבור און מוספות מוצש"ר.

- דבכתובות בפרק נערה (דף מו,א) אמר רבי אליעזר בן יעקב לא אמר דברים הללו דברים דבכתובות אמר ידף מוציא said 'these rules concerning a מוציא מוציא are not applicable –

- אלא כשבעל

unless the accusing husband **had relations** with his accused wife'. The בעילה is considered the מעשה associated with the מצש"ר of דיבור.

ורבי יהודה אית ליה התם עד שישכור עדים:

And ה"י maintains there that the laws of מוצש"ר do not take effect unless the accusing husband hired (false) witnesses to testify that his wife committed adultery while she was an מעשה there שרים is the מעשה.

Summary

The מעשה of מוצש"ר is; either the בעילה, or the hiring of the witnesses.

Thinking it over

- 1. How can we know that ר"ה agrees to the ruling of either ר"י? or ר"ל?
- 2. According to ר"י that he hired (false) witnesses to support his הוצאת ש"ר, it is understood that there is a מעשה involved in causing the נזק. However according to מעשה בעילה the מעשה בעילה does not seem to be part of the מעשה; it is merely a מוצש"ר in the laws of מוצש"ר Why should the מוצש"ר of מוצש"ר be considered a מוצש"ר?!
- 3. What does תוספות want to teach us, when r^2 already explained that the arm is the אית ביה מעשה?!

-

 $^{^1}$ If the husband is lying he (receives מלקות and) must pay a hundred כסף to his father-in-law.

 $^{^2}$ ד"ה דיבורא.